

وزارت علوم تحقیقات و فناوری



دانشگاه علم و فرهنگ

عنوان پایان نامه:

وحدت یا تعدد سرقفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت و آثار

مترتب بر آن

استاد راهنمای:

جناب آقای دکتر جلیل قنواتی

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر حمید رضا اصلانی

دانشجو:

روح ا... هوشنگی آرام

رشته:

حقوق خصوصی

عنوان
صفحه
چکیده

۱

مقدمه

فصل اول: مفاهیم و مبانی و سیر قانونگذار

۶	۱-۱- معنی و مفهوم سر قفلی و حق کسب یا پیشه و تجارت
۶	۱-۱-۱- سرقفلی
۱۰	۱-۲- حق کسب یا پیشه یا تجارت
۱۲	۱-۳- بررسی تطبیقی سرقفلی و حق کسب و پیشه یا تجارت با حقوق خارجی
۱۲	۱-۳-۱- حقوق فرانسه
۱۳	۱-۳-۲- کامن لا
۱۴	۱-۲- سیر قانونی روابط موجر و مستاجر
۱۹	۱-۳-۳- دیدگاه فقهاء در مورد حق سرقفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت
۲۰	۱-۳-۱- نظر آیت الله امام خمینی(ره)
۲۳	۱-۲-۳- نظر آیت الله خویی(ره)
۲۵	۱-۳-۳- نظر حضرت آیت الله سید علی حسینی سیستانی
۲۷	۱-۴-۳- نظر آیت الله شیخ حسین حلی
۲۸	۱-۵-۳- نظر آیت الله نوری همدانی

۱-۳-۶- نظریه فقهای شورای نگهبان

۳۱

فصل دوم: بررسی شرایط و مبنای پرداخت حق سرفصلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت و ماهیت حقوقی آن

۳۶	۱-۲- شرایط تحقق سرفصلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت	۱-۲
۳۶	۱-۱-۱- شرایط تحقق حق کسب یا پیشه یا تجارت	۱-۱-۲
۳۶	۱-۱-۱-۱- اجاره های تحت شمول قانون روابط موجر و مستاجر	۱-۱-۱-۲
		مصوب سال ۱۳۵۶
۳۸	۱-۱-۱-۲- اجاره به منظوره شغل تجاری	۱-۲
۴۰	۱-۱-۱-۳- استفاده عملی تجاری از محل استیجاری	۱-۱-۲
۴۱	۱-۱-۱-۴- عدم تخلف از مقررات قانون	۱-۲
۴۲	۱-۲-۱-۲- شرایط تحقق سرفصلی	۱-۲
۴۳	۱-۲-۱-۲-۱- قرارداد اجاره تحت شمول قانون روابط موجر و	۱-۲
		مستاجر ۷۶
۴۸	۱-۲-۱-۲-۲- پرداخت سرفصلی به مالک ملک تجاری	۱-۲
۵۰	۱-۲-۱-۲-۳- سرفصلی ناشی از شرط	۱-۲
۵۶	۱-۲-۲- تحلیل حقوقی سرفصلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت	۱-۲
۵۶	۱-۲-۲-۱- تحلیل حقوقی سرفصلی	۱-۲
۶۵	۱-۲-۲-۲- تحلیل حقوقی حق کسب یا پیشه یا تجارت	۱-۲
		فصل سوم: وجود اشتراک و افتراق، حق سرفصلی و حق کسب
		یا پیشه یا تجارت و آثار مترتب بر آن

۷۰	۱-۳- وجوه اشتراک
۷۰	۲-۱-۱- وحدت زمان اعمال حق سرقالی و کسب یا پیشه یا تجارت
۷۲	۲-۱-۲- عوامل و ضوابط یکسان در تعیین میزان سرقالی و حق کسب یا پیشه یا تجارت
۷۴	۲-۱-۳- توقيف مزايده فروش و انتقال حق کسب یا پیشه یا تجارت و سرقالی
۸۰	۲-۲- وجوه افتراق
۸۰	۱-۲-۱- تفاوت در منشاء حق و سبب ایجاد آن
۸۳	۱-۲-۲- اثر سرقالی و حق کسب یا پیشه یا تجارت در اجاره بهاء
۸۵	۱-۲-۳- تفاوت در نحوه تحقق سرقالی و حق کسب یا پیشه یا تجارت
۹۱	۲-۴- تفاوت در مشروعیت و جواز شرعی سرقالی و حق کسب یا پیشه یا تجارت
۹۲	۲-۵- امکان سقوط سرقالی و حق کسب یا پیشه یا تجارت
۹۳	۲-۶- تفاوت در نحوه نقل و انتقال
۹۸	نتیجه
۱۰۱	فهرست مراجع

ضمائمه

چکیده:

سرفلی از تأسیسهای رایج در عرف بوده؛ که بین کسبه و تجار و در بازار برای ملک تجاری مطرح بوده و در سال ۷۶ جنبه قانونی به خود گرفته است و قانونگذار به صراحت از سرفلی نام بده و حق کسب یا پیشه یا تجارت را نیز مقتن در قانون روابط مجر و مستاجر مصوب ۵۶ برای مستاجر ملک تجاری قائل شده است که در خصوص وحدت یا دو گانگی آن با سرفلی، در فقه، رویه قضایی و دکترین اختلاف نظر وجود دارد؛ و آراء متفاوتی از دادگاه ها در این زمینه صادر شده است، که ناشی از عدم تبیین ماهیت حقوقی این دو حق می باشد. البته حق کسب یا پیشه یا تجارت از نظر مشهور فقها دارای اشکال شرعی بوده و لیکن سرفلی به معنای خاص خود مورد تایید می باشد در واقع ماهیت حقوقی سرفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت کاملاً متمایز از یکدیگر بوده بطوریکه شرایط تحقق و ایجاد آنها متفاوت از هم می باشد، هر چند دارای وجوه اشتراکی نیز می باشند که همین امر باعث ایجاد اختلاف شده است ولیکن این دو حق متفاوت بوده و دارای آثار متفاوتی می باشند.

واژگان کلیدی : سرفلی – حق کسب یا پیشه یا تجارت – حق سرفلی – فعالیت تجاری – مکان تجاری .

مقدمه:

در طی اعصار متمادی جوامع مختلف بوجود آمده و برای بقاء و حل و فصل اختلافات و ایجاد جامعه‌ای آرمانی و ایده‌آل سعی در تنظیم روابط و ایجاد ضوابط و مقررات نموده‌اند تا از هر گونه بی عدالتی و نابرابری جلوگیری شود.

از جمله مسائلی که به مرور زمان نیاز به قانون و قاعده‌بوده مسئله حقوق کسبه و تجار بوده است. چرا که دادوستد از دیر باز بین مردم معمول بوده است. و تصویب و تدوین قوانین مخصوص لازم بوده و در هر قانون تحت شرایط، حقوقی برای کسبه ایجاد شده که با توجه به شرایط حاکم به قراردادهای اجاره و وضعیت اقتصادی و فرهنگی جامعه حقوقی برای مستاجر اماکن تجاری متفاوت و متغیر بوده است.

از جمله این حقوق سرقلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت می‌باشد. و در جوامع مختلف با توجه به وضعیت اقتصادی و فرهنگ و عرف آن جوامع تعریف و اجرا شده است. در حقوق ایران حق سرقلی قبل از تصویب قانون مالک و مستاجر مصوب ۱۳۳۹ به صورت عرف رایج و مسلم بین عموم مردم به خصوص کسبه و تجار مطرح و از ضمانت اجرای اخلاقی بسیار قوی ای برخوردار بود. با تصویب قانون فوق الذکر، اصطلاح حق کسب یا پیشه یا تجارت جایگزین سرقلی شد. ولیکن در عمل هر دو اصطلاح به یک معنا و مفهوم به کار برده می‌شد - گسترش روابط تجاری و ازدیاد انواع مشاغل نیاز به قانون کامل‌تر باعث تصویب قانون روابط موجر و مستاجر ۱۳۵۶ که کماکان متضمن حق کسب یا پیشه یا تجارت بود گردید. اختلاف نظر در

یکی بودن و دوگانگی حق سرفلی یا حق کسب و پشه و تجارت و عدم وجود ضابطه در تعیین

میزان آنها و هم چنین تاثیر این حقوق در تعديل مال الاجاره و تخلیه اماکن استیجاری و نظریات

بعضی از مراجع قانونی در مورد عدم مشروعیت حق کسب یا پیشه یا تجارت از جمله نظر فقهای

شورای نگهبان که حاکی از فقدان عنوان شرعی این حق می باشد.^۱ (که بیان داشته اند حق

کسب یا پیشه یا تجارت در ملک غیر مذکور در ماده ۱۹ قانون روابط موجر و مستاجر عنوان

شرعی ندارد و اگر مقصود سرفلی می باشد باید طبق تحریرالوسیله عمل شود در سایر موارد

مربوط به حق کسب یا پیشه نیز باید این نظر رعایت شود.)

فقهای محترم امامیه به غیرشرعی بودن حق کسب یا پیشه یا تجارت نظر داده اند. ولیکن

بر مشروعیت و حلیت سرفلی نظر داده اند.

با عنایت به اینکه در مقام رسیدگی به دعاوی سرفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت آراء

متهافتی از سوی مراجع قضایی اصدار یافته و در برخی آراء تمایضی بین این دو حق قائل

نشده اند و در برخی آراء دیگر هر یک را حقی جداگانه دانسته اند و در عرف نیز هیچ تفاوتی

بین سرفلی و حق کسب یا پیش یا تجارت قائل نبوده و چه بسا حق کسب یا پیشه یا تجارت را

به عنوان حق سرفلی فرض کرده و مورد معامله قرار می گیرد؛ و بالعکس.

دارنده حق کسب یا پیشه یا تجارت علاوه بر این حق ادعای حق سرفلی نیز می کند ، برخی

حق کسب یا پیشه یا تجارت را فقط زمانی لحاظ می کنند که موجر درخواست تخلیه نماید که

^۱ - نظریه مورخه ۱۳۶۳/۵/۹ فقهای شورای نگهبان - مجموعه نظریات شورای نگهبان - حسین مهرپور ،

باعث ایجاد این حق می شود. که اداره حقوقی نیز چنین نظری داده است در قابلیت توقيف و

مزایده و انتقال این دو حق اختلاف نظر وجود دارد و در زمان اجرای احکام صادره نسبت به

این حقوق به گونه ای متفاوت عمل می شود و این حقوق را غیر قابل توقيف می دانند.

ایا واقعاً حق سرقلی نهادی مستقل و مجزای از حق کسب یا پیشه یا تجارت می باشد یا هر دو

نهاد مفهوم واحدی هستند و احکام یکسانی دارند.

مفهوم و ماهیت حقوقی سرقلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت چیست؟ ایجاد و نحوه تحقق

این دو حق چگونه است. سرقلی و حق کسب یا پیشه به چه کسی پرداخت می گردد و چه

عواملی در تعیین میزان آنها دخیل است.

به نظر این دو نهاد حقوقی مجزا و مستقل از هم می باشند به گونه ای که حق سرقلی قطعی

الحصول قابل اسقاط دارای جواز شرعی و موثر بر میزان اجاره بها می باشد؛ و لیکن حق کسب

یا پیشه یا تجارت اینگونه نیست و احکام خاص خود را دارد.

سرقلی عبارت است از مال یا مبلغی که مستاجر در بدو انعقاد قرارداد اجاره به مجرمی دهد و

با پرداخت این مبلغ استحقاق دریافت معادل عادله آن را در زمان تخلیه پیدا می کند. البته با

توجه به قانون روابط مجرم و مستاجر مصوب ۷۶ مستاجر می تواند با صرفنظر کردن از شروطی

که به نفع وی در قرارداد اجاره موجود است طبق مواد ۷ و ۸ قانون مذکور مبلغی را تحت

عنوان سرقلی دریافت نماید.

در حالی که حق کسب یا پیشه یا تجارت با توجه به کسب شهرت و رونقی است که در ملک

به واسطه اقدام مستاجر به وجود می آید ، چه مالی یا وجهی به موجر داده باشد یا نداده باشد.

لذا سرقفلی قطعی الحصول ولیکن حق کسب یا پیشه یا تجارت تدریجی الحصول است؛و

ممکن است اصلا بوجود نیاید و سرقفلی به مالک پرداخت می شود نه به مستاجر اول مگر

اینکه شروطی به نفع مستاجر باشد که طبق قانون جدید مصوب ۷۶ استحقاق دریافت سرقفلی را

دارد و همچنین رونق و شهرت تجاری و اعتبار صنفی بر خلاف حق کسب یا پیشه یا تجارت

در آن تاثیری ندارد.

در مورد تعدد یا وحدت این دو حق به صورت پایان نامه تا کنون مورد بررسی قرار نگرفته

است.لیکن مقاله ای در این زمینه توسط آقای ابراهیم عبدالپور فرد تحقیق در عنوان رویکردی

تحلیل به ماهیت حق کسب یا پیشه یا تجارت و حق سرقفلی نگارش یافته است.

روش تحقیق و نگارش پایان نامه به صورت تحلیلی توصیفی و با مراجعه به منابع مختلف

می باشد.

برای تفهیم و تبیین، موضوع را درسه فصل که فصل اول شامل مفاهیم و مبانی که به بیان معنی

و مفهوم سرقفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت بررسی تطبیقی و سیر قانونگذاری و دیدگاه

فقها در این زمینه پرداخته شده و در فصل دوم به بررسی تحلیلی این حقوق در جهت شناخت

ماهیت حقوقی شرایط تحقق و بنای پرداخت این دو حق پرداخته شده است و در فصل سوم

با اعتقاد به دو گانگی این دو حق وجه اشتراک و افتراق آنها و آثار مترتب به آن مورد

کنکاش قرار گرفته است.

فصل اول

مغایم و مبانی

وسیر قانونگذاری

آیا این حق سرقفلی مشمول تعریف حق کسب یا پیشه یا تجارت می باشد یا هر یک به طور جداگانه تعریفی مستقل دارند. سابقه تاریخی این دو حق و اینکه چه قوانین و مقرراتی در مورد آنها تدوین و تصویب گردیده است . دیدگاه فقهای امامیه و مراجع قانونی نسبت به این دو مقوله چیست و چه نظریاتی را مطرح کرده اند. و چه کشورهایی در مورد این حقوق قوانین و مقرراتی را تصویب کرده اند. لذا در این فصل مطالب فوق مورد بررسی قرار می گیرد.

۱-۱- معنی و مفهوم سرقفلی و حق کسب یا پیشه و تجارت.

در ابتدا لازم است معنی لغوی و اصطلاحی هر یک از این عناوین را بیان نماییم چرا که هر یک دارای معنی خاصی می باشند و با توجه به تعاریفی که حقوقدانان و صاحب نظران با تاثیر پذیری از قوانین و عرف حاکم ارائه کرده اند می توان به وجود تفاوت در این دو مقوله پی برد.

۱-۱-۱- سرقفلی:

با توجه به اینکه تعریف از سرقفلی در قوانین مطرح نشده در نتیجه به دیدگاه صاحب نظران و اصول کلی و عرف متداول در مورد سرقفلی می پردازیم تا بتوانیم بر مبنای آنها به تعریف جامعی از سرقفلی برسیم و تعریف مناسبی را ارائه بدھیم.

در فرهنگ معین سرقفلی^۱ به « حقی که بازارگان و کاسب نسبت به محلی پیدا می کند

به جهت تقدم در اجاره ، شهرت ، جمع آوری مشتری و غیره تعریف شده .»

^۱ - فرهنگ فارسی معین - جلد دوم - صفحه ۱۸۶۹

در فرهنگ دهخدا آمده است : سرفصلی چیزی است که از کرایه دار سرای یادکان بگیرند و آن مزد گشودن قفل است که داخل کرایه نیست - حق آب و گل یا حقی که مستاجر را پیدا آید در دکان و یا حمام و یا کاروان سرایی و امثال آن و او آن حق را به مستاجر بعد تواند فروخت.^۱ آقای دکتر لنگرودی در ترمینولوژی حقوق آورده اند : «پولی که مستاجر ثانی (به معنی اعم) به مستاجر سابق در موقع انتقال اجاره بلاعوض می دهد و همچنین مستاجر اول به موجر مالک می دهد . »^۲

به نظرمیرسد تعریف آقای دکتر لنگرودی هم شامل تعریف حق کسب یا پیشه یا تجارت و هم شامل تعریف سرفصلی می باشد و ایشان قائل به تفکیک بین این دو حق شده است؛ به لحاظ اینکه وی اصولاً حقی برای مستاجر در عین مستاجره قائل بوده و نظر به قابلیت انتقال به مستاجر ثانی داشته است.

دکتر کاتوزیان در مسرفصلی بیان داشته اند « حقی است به مشتریان دائم و سرمایه تجارتخانه و این حق را در فارسی به مایه تجارت ترجمه کرده . ولی سرفصلی را در حقوق ایران به این وسعت تعریف نکرده و سرفصلی را که قانون روابط موجر و مستاجر از آن به حق کسب یا پیشه یا تجارت تعبیر کرده ، حقی می داند که به موجب آن مستاجر متصرف در اجاره کردن

^۱- فرهنگ دهخدا ، ذیل کلمه سرفصلی

^۲- جعفری لنگرودی ، محمد جعفر ، ترمینولوژی حقوق . تهران ۱۳۷۶ - صفحه ۳۶۷ چاپ هشتم.

محل کسب خود بر دیگران مقدم شناخته می شود و در عرف بازار نیز وقتی می گویند سرقلی

معازه اش را فروخت یعنی آن را تخلیه کرد و به دیگری واگذار نمود.^۱

دکتر کاتوزیان در بیشتر مطالبی که در مورد سرقلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت

طرح کرده اند تفاوتی بین این دو حق قائل نبوده و آنها را در یک ردیف شناخته اند. ولی با

توجه به تصویب قانون روابط موجر و مستاجر سال ۱۳۷۶ و مطرح شدن حق سرقلی و نحوه

ایجاد آن مشخص می گردد قانونگذار مفهوم سرقلی را جدای از مفهوم حق کسب یا پیشه یا

تجارت مطرح شده در قانون ۱۳۵۶ دانسته است.

آقای کشاورز سرقلی را وجهی که مالک در ابتدای اجاره و جدا از مال الاجاره از

مستاجر می گیرد تا محل خالی را به او اجاره دهد تعریف کرده اند و پس از تصویب قانون

روابط موجر و مستاجر مصوب ۱۳۷۶ در کتاب بررسی تحلیلی قانون مزبور در تعریفی کاملتر

که نشات گرفته از مواد قانون مزبور می باشد. بیان داشته اند وجهی است که مالک محل تجاری

در آغاز اجاره علاوه بر اجاره ، از مستاجر می گیرد تا محل را به او اجاره دهد یا مستاجری که

حق انتقال به غیر دارد و به موجر سرقلی پرداخته در قبال انتقال منافع به مستاجر دست دوم از او

دریافت می کند. و یا مستاجری که به موجب شروط ضمن عقد امتیازاتی دارد که مانع از تخلیه

عین مستاجره به وسیله موجر است، در مقابل اسقاط این امتیازات و استرداد مورد اجاره به مالک

از وی می گیرد.^۲

^۱- دکتر ناصر کاتوزیان - ضمیمه کتاب در حقوق مدنی - عقود معین - چاپ اول- ۱۳۵۶- انتشارات دانشگاه تهران - ص ۶۳ و ۶۲

^۲- کشاورز- بهمن . بررسی تحلیلی قانون جدید روابط موجر و مستاجر مصوب ۱۳۷۶ چاپ چهارم ۱۳۸۹ . انتشارات چنگل . ص ۱۱۹

دکتر لنگرودی در کتاب مبسوط در ترمینولوژی حقوق^۱ در مورد بیع سرقفلی بیان داشته

اند (سرقفلی مال بالفعل نیست مال تبعی است و عارض بر حق مستاجر محل کسب و

پیشه است بر منافع عین مستاجر و به تبع معروض مذکور نظر به ماده ۱۸ قانون مدنی مال

غیر منقول است تبعاً به موجب این ماده ، تعبداً حق سرقفلی ، عین تبعی است و تملیک

عین در ماده ۳۳۸ قانون مدنی شامل آن است. پس بیع سرقفلی مصدق بیع است. و چون

تملیک در تعریف مذکور نظر به سابقه تاریخی ماده ۳۳۸ قانون مدنی به معنی تسلیط

است (نه انتقال مالکیت) و شامل بیع کلی در ذمه هم می باشد پس لغت تملیک در ماده

مذکور هم نباید مایه تشویش اذهان گردد). و در واقع به نظر ایشان در بحث سرقفلی

تسلطی به منافع صورت می گیرد بدون اینکه مالکیت عین منتقل شود.

۱-۲-۱-۱ - حق کسب یا پیشه یا تجارت

در لغت نامه ها و کتب فقهی متقدمین ذکری از حق کسب و تجارت نمی توان پیدا کرد.

زیرا ظهور این پدیده در نظام اقتصادی و قضایی ایران دهه ۱۳۲۰ بوده است و پیش از این در

^۱ - جعفری لنگرودی -دکتر محمد جعفر. مبسوط در ترمینولوژی حقوق. جلد دوم چاپ سوم- نشر گنج دانش ، ۱۳۸۶ ب.ص ۹۷۶

ایران تاسیس مزبور جایگاهی نداشته است. در مورد حلیت آن اختلاف وجود داشته تا زمان

صدور نظر مجمع تشخیص مصلحت نظام.^۱

حق کسب یا پیشه یا تجارت حقی است برای مستاجر بازرگان و پیشه ور و مطلق کسانی

است که از طریق اجاره مکانی، کسب معاش کنند ولو آن که بازرگان نباشند که با سرفقلی

مفهومما" فرق دارد. زیرا شهرت تجاری و وجود مشتریان از عناصر سازنده آن نیست. حق مزبور

خود به خود مالیت ندارد و به تنها یی قابل مبادله نیست. یعنی مستاجر نمی تواند هم منافع عین

مستاجر را برای خود نگه دارد و هم حق کسب یا پیشه را به غیر منتقل کند و عوض آن را بگیرد

بلکه هر دو را باید با هم منتقل کند. یعنی حق کسب یا پیشه یا تجارت نسبت به منافع عین

مستاجر یک مال تبعی است لذا توقيف تابع بدون توقيف متبع معنا ندارد حق کسب یا پیشه

مال غیر منقول است.^۲

دکتر کاتوزیان ضمن قائل شدن به وحدت مفهوم سرفقلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت

آن را در مفهوم وسیع به «حقی بر مشتریان دائم و سرمایه تجارتخانه» و در معنی محدود تر به «

حقی که به موجب آن مستاجر متصرف دراجاره کردن محل کسب خود بر دیگران مقدم

شناخته می شود» تعبیر کرده اند.^۳

^۱- کشاورز، بهمن - سرفقلی و حق کسب و پیشه و تجارت در حقوق ایران و فقه اسلام چاپ ششم - انتشارات کشاورز - ص ۳۴.

^۲- جعفری لنگرودی ، محمد جعفر - منبع پیشین.

^۳- کاتوزیان - ناصر منبع پیشین - ص ۶۲.

آقای کشاورز با قائل شدن تفاوت بین سرفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت آن را چنین

تعریف کرده اند: حقی است مالی که به تبع مالکیت منافع، برای مستاجر محل کسب و پیشه و

تجارت تحقق می یابد و قابلیت انتقال به غیر را توام با منافع عین مستاجر دارد.^۱

آنچه از تعاریف فوق بدست می آید این است که حق کسب یا پیشه یا تجارت مربوط به

شغل کسب و کار بوده و با اشتغال به کار تجاری محقق می شود و با سرفلی که به اماکن و در

bedo اجاره تعلق می گیرد ، متفاوت است و این تعریف در محدوده قانون روابط موخر و مستاجر

مصطفوی ۱۳۵۶ صحیح می باشد.

حق کسب یا پیشه یا تجارت دارای عناصر گوناگونی است که ما در جای خود به تفصیل

در مورد عوامل سازنده آن بحث خواهیم کرد ولی در اینجا به طور مختصر متذکر می شویم که

عنصر اساسی حق کسب یا پیشه یا تجارت حفظ مشتریان تاجر و امتیازی است که به مرور زمان

و در اثر کارو کوشش به دست می آید و بر خلاف سرفلی که بدوان["] و قطعی الحصول است.

حق کسب یا پیشه تجارت تدریجی الحصول است و البته ممکن است اصلاً "چنین حقی بوجود

نیاید.

۱-۱-۳-۳- بررسی تطبیقی سرفلی و حق کسب یا پیشه یا تجارت با حقوق

خارجی

۱-۱-۱- حقوق فرانسه

^۱ - کشاورز بهمن . منع پیشین - ص ۳۸

در حقوق فرانسه، اصطلاحاتی که مفهوماً "از لحاظ حکمی می‌تواند مشابه

سرفلی و یا حق کسب و پیشه در حقوق ایران تلقی شود، عبارتند از:

الف: مایه تجاری^۱ که در بردارنده مجموع عناصر مادی و غیر مادی سرمایه بازارگان است

و شامل موقعیت محل تجارت، مشتریان دائم، اسم تجاری، علامت تجاری، نقوش و ترسیمات

تجاری، حق اختراع، حق تقدم و تمدید اجاره محل تجارت، مواد اولیه صنعتی و اثاثیه تجاری

و کالاهای تجاری است. بدین ترتیب، حق تقدم در اجاره و سرفصلی یکی از اجزای مایه تجاری

است.^۲

ب: حق السکنی^۳ و حق امتیاز در اجاره محل تجارت و خرید و فروش که جزئی از مایه

تجارتی است و به موجب این حق، موجنمی تواند اجاره محل یک تجارتخانه یا معازه را به

دیگری واگذار کند و امتیازسکونت با صاحب معازه یا تجارتخانه است.

ج: حقی که به موجب مقررات موضوعه، برای تاجر در مورد محل تجارت به وجود

می‌آید و او براساس آن، حق تقدم در اجاره و ادامه تجارت در محل کارخود را دارد.

۱-۲-۳-۱-۱- کامن لا

در نظام کامن لا شاید بتوان تأسیس اقتصادی - حقوقی Good will را با سرفصلی

مقایسه کرد.

^۱ - Fonds de commerce

^۲- به نقل از ابراهیم عبدی پور فرد. مقاله رویکردی تحلیلی به ماهیت حق کسب و پیشه یا تجارت و حق سرفصلی - مجله فقه و حقوق - سال ۸۴- ص ۹۱

^۳ -Droit au bail

الف: در تعریف Good will گفته شده که مال و دارایی غیرمادی^۱ است و به معنای

هر امتیازیا امتیاز ثبتی است که بوسیله مالک یک فعالیت تجاری در تداوم تجارت‌ش به دست می‌آید؛ خواه مرتبط با ساختمان و محلی باشد که در آن تجارت خود رانجام می‌دهد، یا مرتبط با نام واسمی که آن تجارت را مدیریت می‌کند، یا مرتبط با هر موضوع دیگری که سودومنفعتی از تجارت را به دنبال دارد.

ب: عوض معین وقابل حمایتی است که بابت داشتن مشتریانی که از یک تجارت پا بر جا وبا عملکرد مطلوب حاصل شده، داده می‌شود.

ج: اضافه ارزش یک مؤسسه تملک شده یا واحد درحال فعالیت است که مازاد بر ارزش رایج بازار دارای خالص آن واحد است و به طور غیررسمی برای نشان دادن ارزش روابط خوب با مشتریان، اخلاق نیک کارکنان، نام تجاری خوش آوازه وغیر آن به کار می‌رود وانتظار می‌رود منتج به قدرت تحصیل درآمدی بالاتر از معمول گردد.

د: توانایی یک تجارت برای تولید درآمدی بیش از نرخ طبیعی دارایی و سرمایه است که ازمهارت مدیریتی فوق العاده، موقعیت در بازار، تکنولوژی محصول جدید وغیره ناشی می‌شود. در خرید یک فعالیت تجاری، Good will بیانگر تفاوت بین ثمن معامله و ارزش دارایی خالص است.

به هر حال، در این نظام، Good will با حق کسب یا پیشه یا تجارت قربت بیشتری دارد تا سرفصلی در مفهوم عرفی جامعه، و ضرورتاً^۲ متکی به محل کسب و تجارت نیست.

¹ -Intangible asset

۱-۲- سیر قانونی روابط موجر و مستاجر

در خصوص پیشینه تاریخی سرقفلی و اینکه دقیقاً به چه نحو به وجود آمده است.

اطلاعات کاملی در دست نیست ولی آنچه مسلم است اینکه سرقفلی در حقوق ایران از عمر

چنان طولانی برخوردار نیست اگر چه بنا به استنتاج برخی حقوقدانان سرقفلی از لحاظ عرفی

مبتنی بر مراضعات طوفین بوده و دارای عمر طولانی می باشد. بنابراین ریشه های حضور سرقفلی

را باید قبل از قانونگذاری در ایران جستجو کرد که مردم فارغ از قانون و مقرارت با قبول آن

بصورت کاملاً "آزاد آن را در روابط استیجاری خود لحاظ می کردند.

به نظر می رسد حق کسب یا پیشه نیز قبل از ورود به حیطه قانون ، ریشه عرفی داشته

است. طوری که بعد از اجاره یک محل و رونق کسب مستاجر در محل ، که با تحمل هزینه و

صرف وقت زیاد همراه بوده باشد این موضوع از دید عرف دور نمانده و مردم آن را به رسمیت

شناختند که تدریجاً "با ورود به حوزه قانون رنگ و بوی بیشتری به خود گرفت و تحت عنوان

حق کسب یا پیشه یا تجارت در آمد .^۱

تاقبل از تصویب قانون تعدلیل مال الاجاره مستغلات، مصوب ۱۳۱۷. روابط حقوق موجر

ومستأجر-تابع مواد عمومی اجاره پیش بینی شده در قانون مدنی بود گسترش تعاملات

موجر و مستأجر واردیاد جمعیت و اجاره بهامقتن را مجبور به تصویب قانون تعدلیل اجاره بها نمود

که در متن قانون اشاره ای به سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت نشده است ولیکن در ماده ۹

^۱ - زینالی - مهدی . حق کسب و پیشه و تجارت و سرقفلی در حقوق ایران - چاپ اول ۱۳۸۸ انتشارات جنگل ص ۲۸۸ .

آیین نامه آن که براساس الزام عرفی سرقفلی وجود داشته قانونگذار مجبوراً "برای فراراز آن به تصریح عدم وجود آن توسط دفترخانه اشاره نموده است. به عبارت دیگر اولین برحورد قانونگذار با سرقفلی نوعی مخالفت با این پدیده بوده و تصریح به عدم وجود چنین حقی بوده است .

البته عده ای را هم عقیده بر این است که قبل از مورد بحث سرقفلی در قوانینی مانند ماده ۹ قانون طرز جلوگیری از تصرف عدوانی سال ۱۳۰۹ و دیگر قوانین به طور ضمنی پیش بینی شده بود که البته از ظاهر و مفهوم قانون مذکور چیزی بدست نمی آید که مبنی بر پیش بینی حق کسب یا پیشه یا سرقفلی باشد. در هر حال ظهور سرقفلی و حق کسب یا پیشه در متون این قانون سالها از باب نفی آن و بیشتر با برحورد محافظه کارانه و محتاطانه بوده است.

پس از گذشت مدتی از تصویب قانون تعدیل اجاره بها با توجه به مشکلات عدیده موجر و مستاجر قانون مذبور و قانون مدنی دیگر پاسخگو نبود لذا قانونگذار بر آن شد تا با تصویب قانون جدید ضمن حل مشکلات و پر کردن خلاه های قانونی روابط موجر و مستاجر را از حالت اختیاری و مبتنی بر تراضی به روابطی مبتنی بر قانون و تابع مقررات مبدل کند چنانکه پیش بینی حق کسب یا پیشه در این قانون قدرت مطلق موجر را در تخلیه مورد اجاره بعد از انقضای مدت اجاره محدود نمود و در برخی موارد حق تقدم برای مستاجر ایجاد شد. اگر چه این